

„POKROK“ vyehodí každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zasielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 6 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Šestročný ochranca života.

V týchto dňoch spadla Božena Speváková, 4-ročná dcéra nožiara v Trebechovicích, s lavky do rieky. Keď to spatril 6-ročný chlapec Rudo Šmíd, syn vdovy po pekárovi, pribehol dievčaťu ku pomoci. Statečný chlapec chytil sa jednou rukou za lavku a druhou držal topiacu nad vodou tak dlho, dokiaľ nepríbehli dospelí ľudia a neodniesli do bezpečia. Čin mladého hrdinu došiel všeobecného obdivu a uznania.

Co je obec?

Divná otázka. „Obec je miesto plotom ohradené, nad každými dvermi je numero. Pod jedným býva rychtár, pod druhým „kičbir“ a v prostriedku je veľká luža. Viac nič? Nič. A prečo sú teda domy v hromade jedon u druhého? Nevie, snáď preto, aby keď sa jedon chytne, aj ostatné ľahko zhoreť mohli.

Keď si prejdeme obce milej našej vlasti a zoptáme sa obyvateľov obcí, prečo sú po hromade, najväčšia čiastka nebude vedieť odpovedať prečo. Oni by sa vlastne pomenovať mali nábytkom obce a nie obyvateľmi, lebo ako stôl, posteľ, armara nevedomky stoja v izbe mojej, tak i títo ľudia nevedomky v obci. Oni sa tu narodili, oni tu bývajú, lebo aj jejich rodičia tu bývali. Ale prečo bývajú spolu, to nevedia. Oni sú jako stádo, ktoré vyženie pastier na pastvu: jedon kus nepomáha druhému, každý by sa mohol osobitne pásť.

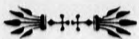
Lenže určenie obce je nie stádom byť, lež spoločnosťou, ktorej členovia preto nesú spoločné tarchy, aby spoločne užívali i výhody, ktoré zo spoločného spoluzitá vyplývajú.

Samo sebou sa rozumie, že nemôže byť žiadna obec len jednomu alebo len niektorým ku prospechu, iným na úkor. Preto každá výsada, každé privilegium na obťaženie iných je nedôstojné čestného človeka. Nehovoríme rovné tarchy, rovné práva, lebo není možné aby všetci obyvateľia rovné tarchy mali, ale to hlásame: Nech každý výhod spoločných v tej miere užíva, v jakej si to svojou dňou a prácou u obce zaslúžil. Kto by nevidel tuná kriklavú nespravodlivosť ohľadom rozdelenia našej cestovnej dane? A kde sú iné obecné, nespravodlivo podelené tarchy a výhody, do ktorého podelenia nemôže nazreť práve ten, o ktorého kožu sa delia. Prečo? Preto, že riadenie obce sa deje tajne, až moc tajne. S rychtárom a s notárom spakľovaný výbor, vlastne len tí prešibanejší z výboru udeľujú si milosti jedon druhému. Ostatok výboru hlúpo prisvedčuje, a ľud platí, robotuje a nevie začo. Je toto človeku dôstojný život? Vedia tí ľudia, prečo bývajú spolu? Nevedia. A notár, rychtár, výbor (česť výnimkám) otcovsky starajú sa oto, aby nikto nevedel, čo je obec, aby nikto nenazrel do jejich kariet, lebo ihneď by b. lo zradené, že hrajú falošne.

Ze výbor kúpi pre obec za dve koruny štrane a pri tom prepije osem, to sa zdovie ľud až o 6 rokov po udalosti. Ze polieva, rychtár či výbor cestu ešte i 29. decembra, keď je po kolená blata, toho sa ľudia len v „Pokroku“ dočítajú. A niektorí páni notári jak to všetko vedia zadržovať, o tom až zo súdneho vyšetrovania sa zdovíme. Preto je potrebné, aby sa škola i obec, zákon i verejná správa postarali o to, že by každý bol poučený o účelu obecného zariadenia, že by každý mohol nahliadnuť do obecných záležitostí. Prečo by sa obecné počty každoročne vytlačené nemohly dať jednomu-každému občanovi do ruky? Prečo by v daňových knižkách nemaly byť zreteľne vystavené druhy dane a klúče, dla ktorých sa vyrubujú? Dokiaľ sa bude jednať o nás bez nás? Prečo by nemohol byť každému občanovi doručený obecný zákon? Občan, ktorý nezná cieľ obce a jej zariadenie, nemôže znať dobre ani svoje povinnosti oproti obci. Zkadiaľ je, že obec oškodil žiadon nepovažuje si za hriech. Jedon vyhýba dani predpísanej podvodne, druhý podpláca, tretí úplatky prijíma, štvrtý špatne pre obec pracuje, iný zase obecnými silami svoje obrába. Majetok obce je jako tá Čákyho slama, i

každý z nej berie. Žiadon nemyslí na to, že oškodiac obec, oškodil seba, lebo obec potrebné peniaze v novonarúbenej dani dotiahne si na ňom. Ešte i čo inú, tebe podobnú škodu robili, ty spolu hradíš musíš. Teda sami seba okradáme. Tu musí prísť náprava. Zdravé obce, zdravá vlasť. Neporiadne obce, nespoľkojný ľud, nešťastná vlasť. Ký div, že všetko uteká za more, vytrhne sa z objatia obce, lebo obec mu bola vyssávačom sil a nie teplým hniezdom, v ktorom by mohol na dobre svojich seabavedome pracovať.

Občan.

Mláfacie družstvo.

Čas žatvy už sablíži. Obilie krásne dozráva. Za dva týždne bude už mláfačka mláfacieho družstva rad radom mlátiť krásne zbožie. Čím skorej svezeme, čím skorej vymlátíme, tým lepšie. Sme bez starosti a ďalšie, veľa dôležité práce môžeme konať.

Mláfacie, družstvo, aby vo vymláti niobilia hospodárom pomáhalo, usnieslo sa, že bude všetko obilie bez rozdielu mlátiť z 12-ej miery. Miera bude tak zprvo, jak zdruhohriedneho obilia rovnako bratá. Výhodu túto hneď na prvý pohľad každý rozumný hospodár vidí. Nemusi platiť za mlátenie hotovým grošom, o ktorý je taký potiež, lež zaplatí obilím a má pokoj. I miera z obojeho obilia bratá, je veľká výhoda a je založená na spravodlnosti.

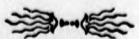
Mlátenie - už vopred povieme, - bude sa diať najprv u tých, ktorí budú mať obilie na holiskách. Majiteľov vyzývame, aby sa dla možnosti sorskúpili. Dolné majiere: pri mliekárni; horné na trhovisku, predmestie u „bašty“.

Musíme však upozorniť majiteľov, aby stohy nestavali jakokolvek, na husto, lež dla možnosti na dva rady, tak, aby medzi dvoma radmi stohov bolo pre motor a mláfačku asi 5 metrová cesta. Mlátenie s benzínovým motorom je najvýhodnejšie, bo nepožaduje zkušeneho mašinistu (strojníka) nehrozi nebespečenstvom ohňa a vymlátí denne 80 až 150 mandelov obilia. Hárok príhlasov je v mliekárni. Je prístupný každému. Žiadame príhlasy čím skorej. Množstvo mandelov neveľa rozhoduje, jestli sa viac malých majiteľov sorskúpi.

Súbeh (konkurs).

Benzínovým motorom mláfacie družstvo vyzýva robotníkov, aby sa ku mlátebným prácam u tohože motoru čím skorej prihlásili. Prácu môžu dostať 4. vazači po 2. kor. denne, 1. špajzovač. po 2. kor. 40. hal. denne, 1. strojník po 2. kor. denne, 1. ku mechom po 2. kor. denne a 7. ženských po 1. kor. 20. hal. denne.

Príhlasy prijme Pavel Hránek, majster v mliekárni do 15-ho t. m. Z príhlásených bude si voliť mláfačské družstvo.

Hospodárstvo.

— Myši a pajedi na roľách. Mnohé prírodné výjavy zdajú sa byť hospodárstvu bezvýmnečne škodlivé; a predsa pri bedlivejšom pozorovaní ukáže sa nám, že i tieto takrečené „pligy“ gazdovské sú povolane k tomu, aby užitočné služby konaly vo veľkom hospodárstve samej prírody. Patrným toho dôkazom

je i pomer medzi myšami poľnými a pajedmi (pandravami); keby zaiste nebolo myši poľných, pajedi rozmnožili by sa o niekoľko rokov tak náramne, žeby všetko pestovanie užitočných plodín v poli stalo sa nemožným. Ale myši poľnú neustále na pajedov a keď rozmnoží sa počet myši poľných patrnejším spôsobom, nuž ani jeden pajed živý nezostane. To je príčinou, že gazdovia často ani pochopiť nemôžu: jakým činom početní pajed v krátkom čase zrazu vzali? — A dosvedčenie toho opisujú noviny „hospodárske“ nasl. skúšku: „Keď roku 1890 množily so myši poľné, jako piesok v mori, v krátkom čase zmyzli všetci pajedi; kde ale myši nebolo, len sa tak belalo za pluhom od tých ohavných červov. Jeden s najkúsenejších gazdov ehcel sa tedy presvedčiť o tom: či pajedi v skutku boli od myši vyhubení? k tomu cieľu lapil 3 poľné myši, zavrel jich do klietky a dal jim všakovú rastlinnú potravu, menovite obilné korenky, kúsky zemiakov, repy atď. v každom ale páde pridal i dakolko pajedov. Sotva že ich myši zasrely, jakoby besnote vrhly sa na nich a požrali ich, nedotknú sa rastlinnej potravu. I bolo tedy patrné, že poľné myši, kým najdu pajedov, nedotknú sa nijakej rastliny, ani jej koreňov.

Poistenie dobytky.

I.

Stanovy společenstva pro vzájemné pojišťování hověziho dobytky v obci N.

(Pokračovanie).

8.

Valná hromada může platně jednati a se usnáseti, je-li přítomna aspoň pětina členů.

Není-li tomu tak, může se po uplynutí jedné hodiny, té, na kterou svolána byla první valná hromada, odbyvati hned valná hromada druhá, s týmže programem, je-li přítomna aspoň desatina členův.

V oběžníku svolávacím budiž to vše už napřed vytknuto s podrobným vyznačením předmětů rokování.

Platným je usnesení nebo volba nadpoloviční většinou.

9.

Valné hromadě přísluší:

1. Voliti každoročně nadpoloviční většinou výbor (viz 5) a dva zkoumatele účtů.
2. Zkoumati účty za rok uplynulý a rozpočty pro rok budoucí od výboru předložené a činiti o nich příslušná usnesení.
3. Rozhodovati o stížnostech členů proti usnesením výboru.
4. Rozhodovati o volných návrzích.
5. Usnáseti se o pomínutí společenstva. Usnesení o tom platným je pouze tehdy, když aspoň dvě třetiny přítomných členů proň hlasují.

10.

Hlasování ve valné hromadě i ve výboru děje se pozdvižením ruky. Volby však písemně odevzdanými listky. V obou případech rozhoduje vyjma odstavce 5. článku 9. nadpoloviční většina.

Jestliže při první volbě nebylo docíleno nadpoloviční většiny — budiž volba opakována a kdyby ani tu nenastal rozhodující výsledek, provedena budiž volba užší, do kteréž pojat budiž dvojnásobný počet těch volenců, kteří měli při volbě nejvíce hlasů — tedy dva na každého činovníka. Kdyby nastala tu rovnost hlasů, rozhoduje los.

11.

Zástupcové spolku ve případě potřeby osvědčují se ověřeným opisem protokolu té valné hromady, ve které byli zvoleni.

(Pokrač. nasl.)

Dopisy.

— **Hasprunka.** Milovaný pane redaktor! Prijmite moje riadky do Pokroku od starej mamičky, že som tak opustená od mojich dietok v mojej starobe. Všetkých som vychovala v mojej chrdobe pokiaľ neboli súci medzi ľudí do práce, a teraz vsetci nie sú v stave ma vyživíť keď som už stará a nevládzem pracovať, hanbia sa za mňa keď sú už boháčmi z ameriki. Najmladšia dcéra keď bola v Amerike posielala zlaté prstene a hodinky židom u ktorých slúžila, a mne za celý ten čas neposlala ani haliera. Teraz keď sa chce vidieť prísť dom, sú tomu dva mesiace, ale nie ku mne, lež k tomu židovi u ktorého predtým slúžila než išla do Ameriky, za mňa sa hanbí, že som chudobná a bývam v hospode. Moja dcéra miluje viac cudzích ako mňa: Židovka je jej matkou; žid bol s ňou v Šaštine u pána Skardu pre rodný list a nie matka; židovka išla jej kúpiť na šaty k sobášu, a matka nie; židovka našla ženicha, ale matka nie; židovka chystala, piekla na svadbu, ale matka nie; od žida išla na sobáš, ale od matky nie; od sobášu k židovi, ale k matke nie; mamičko počte na moju svadbu, to nie, to ma nevoľala. Som stará, hrbatá, pošpatila by som celú svadbu, celú spoločnosť židovskú, lebo tam nebol ani jeden opravdový katolík, keď nevedel žiaden napomenúť moju dcéru na 4. prikaz Boží, ktorý nakladá deťom svojich rodičov milovať najprv a potom cudzieho žida, nepriateľa Kristovho. Všetkým veciam býva koniec, aj týmto bude, číste býva, prehoriava, aj to keď prehori mojej dcéri u toho žida, lebo je tam teraz veľký oheň bez plameňa. Z Bohom, dcérenko, ďakujem za koláče. Svadbu mala 8-ho júla.
Runka Anna.

Drobné zprávy.

† **Smrť.** V pondelok dňa 9. t. m. odpredávali sme pri veľkej účasti do matky zeme paniu Evu Hertlovú rod. Petrovič, manželku nášho obetavého a horlivého výborníka „Kat. Kruhu“, pána Jána Hertla. Zomrela po viac rokov trvajúcej nemoci, zaopatrená súc so sviatosťami oltárnymi. Pán Boh poteš zarmútenú rodinu. Buď jej zem ľahká!

— **Minister pravosúdia.** G za Polónyi ktorý bol chorý, zostane do 15. t. m. na ostrove Margitínom a po uplnutí toho času odcestuje s jeho lekárom, drom. Barošom do Karlových Varov k ďalšej liečbe.

— **Z Ružomberka (Liptov)** nám oznamujú, že skoro 4000 katolíkov prestúpi. No, ďaleko to dovedu páni biskupi a knazi o chvíľu bude mnoho pastierov, ale málo stáda.

— **Spadol do mora kaplán.** Z Fiume oznamujú, že kaplán budapeštianskeho VIII. okresu Jozef Metzger na fiumánskom Adamičmole čakal na loď, idúcu do Abbazie a náhodou spadol s brehu do mora. Kaplán sa ponoril vo vode, na čo budapeštiansky kaplán Imrich Szentgyörgyi a hlavnomestský okresný kapitán dr. Jozef Vermes skočili za ním a ho oratovali.

— **Smrť turistu.** Z Viedne oznamujú, že pravotár Max Eisler, ktorý patril medzi najlepších turistov, v sobotu večer s jedným svojím priateľom a tohto manželkou vyšiel na vrch Raxalp, odkiaľ sa chcel spustiť do takzvaného akademického priesmyku. Vodič chcel pravotára priviazať na povraz, aby sa prípadne nesrútil do priepasti, no pravotár vyslovil, že sa vie šikovne driapať po skalách a pomoc nepotrebuje. Na jednom nebezpečnom mieste ale odvalilo sa bralo, ktorého sa Eisler držal, na čo turista spadol aj s bralom do hĺbky asi 10 metrov a tu sa udrel o hlavu tak, že stratil povedomie. O pár minút neskôr

prišiel k sebe, ale jako urobil prvý krok aby sa z nebezpečného polohy vyslobodil, pokľzol sa a spadol do hĺbky 200 metrov, kde s rozdrúzanými údami mŕtvý ostal ležať. Eisler bol 51-ročný.

— **Zemetrasenie.** Z Dobrej Vody (st. nitrianska) nám píše: V noci so 4. na 5. t. m. o 12. hodine piatich minútach bolo tuná dosť silné zemetrasenie, ktoré ľud vyburcovalo zo spánku. Keď sa zem prestala triasť, v smere na západ bolo očuť strašné hučanie. Pomimo toho boli u nás takmer každý deň aj veľké búrky a hrom udrel do viac stromov. Nech nás Boh všemohúci chráni od zľazy!

— **Srazil sa rušne.** Z nsbrucku oznamujú, že predvečerom večer ja tamojšom nádraží srazil sa dva rušne. Jeden strojník sa nebezpečne a jedon kurič ľahšie ranil. Oba rušne sa natoľko porúchaly, že ich nemožno viac upotrebiť.

— **Podlý švindler.** Štefan Zálesák z príležitosti 10. októbra v Skalici vypuklého ohňa pod číslom 364 jako príšelec z Mokréhohája v Skalici na predmestí býval. Býval v kvartieri aj s dcérou, ktorá od muža utečená, nepriam príkladný život viedla. Nezhorelo im nič, lebo ničoho na zhorenie nemali. Čo starý chleba našobral, to ona u žida predala. Na čo, vedia susedia. Ponevác však ctené občestvo z príležitosti tejto tak srdečne pocítilo s nešťastlivými spolubližnými, že *nashierali sme 2500 korún podporu*, ešte i týmto nehodným ľudom udelil výbor 20 korunová, potom ešte 5 korunová podporu. Výbor spolku sv. Vincenta bral do ohľadu *ohňom utrpení škodu a mravné chovanie sa rodiny*. Tu ani jedna, ani druhá príčina nenútila k udelení podpory; avšak spolok jednal milosrdne, mysliac, že *dá ľudom pokym k náprave*. Dnes, skoro po jednom roku od ohňa oni vám chodia ešte vždy po okolí zobrajúce, že zhoreli, a švindler Štefan Zálesák vypráva po svete, že z tej zbierky nedostal nič. Keď nič nedostal, prečo sa dcéra chvastala, že ona, keď si vydala, tých 20 kor. pánu dekanovi vrátila? A či sám Zálesák nebral z ruky p. dekana 5 korún z farizejskými slizami v očiach a nebolo mu povedané verejne, že by dostal i väčšiu podporu, keďby sa dcéra tak bezočivo nechovala? Na vyzvanie viacerých priateľov dobrej veci prinútený som toto osvedčenie vydať, a prosím ct. občestvo, aby podobným švindlerom nesadalo na lep a skutky milosrdenstva pre takéto pijavice aby nezanechávalo. Vďačné slzy a modlitby ostatných 30 pohorelcov nech slúžia ku väčšiemu povzbudeniu.
Jozef Novák, kaplán, pokladník pohorelcov.

BESEDNICA.

Kto vie, pomôže si.

Humoreska. Piše: Str. Ferd.

(Dokončenie.)

To sa rozumie, že my sme hneď uposlechlí. „Tornistre“ a „brotsoky“ sa oclly na divane, flinty na jeleních parohoch a naše unavené telá vo „foteloch.“ To sme očuli, že v prednej izbe riadi professor ako zbesný a že sa obúva do čižiem. O chvíľku kukne dvermi a odišiel. To sme hneď vedeli, že ide na mestský dom, ale my sme si pohodlne odpočívali a zapálili na cigarette, čakajúc, aký obed bude.

Asi za pol hodiny vrátil sa pán professor a rovno do našej izby. Priniesol v papieroch mäso, rýžu, soľ, petržal a mrkvu. Hodiač to na stôl, hnevivým hlasom riekol: „Toto je vaša porcia, uvarťe si sami, moja žena nemá času na to!“ A báb dvermi, ušiel.

Teda na mestskom dome nič neporiadil.

Hm, variť si máme sami. Obzrel som sa. V kúte stály parádne kachle. Pozrel som sa na kamaráta.

Petrovič bol ináče od remesla hájnikom; teda i polovičný kuchár. Ale — ako už medzi hájnikmi býva, — kopa nabýjaná. Usmial sa.

„Priateľu, dnes nebudeme variť a to ti za to dobre stojím, že zajtrá budeme mať poriadny obed. Na teraz mineme sa s dačím studeným. Daj groše na slaninu, chlieb máme a o ostatné sa postarám ja,“ prehovoril a vytiahol z vaku 20 halierov.

Ja som tiež tak urobil; on sobral peniaze a odišol pre slaninu.

O chvíľku už bol tu. Priniesol za 20 halierov slaniny, za 5 halierov masti na bagance, za 10 halierov haringa a za 5 halierov triesok od stolára. So slaninou sme sa rozdelili a hneď aj pojedli. Potom rozdelal Petrovič v kachlách oheň, priniesol z kuchyne akýsi kastrol, bagancovú masť naň vyškríbal a rozpustil ju. Potom hodil do nej toho haringa a začal ho smažiť.

Myslel som, že sa zadusím od smradu. Bola že vám to vôňa z toho haringa!

„Priateľu, zapál si do fajky, nebude to tak dusiť, a otvor trochu dvere od izby, aby aj gazda dačo dostal!“ rozkázal mi.

Sotva že som tak urobil, očujem vonku lármo. Professor dobehnuť a zbadajúc, že od nás vychodí ten smrad, otvoril dvere a zkríkol: „Čo že to robíte? Aký smrad to? Až na zadusenie!“

Petrovič vzal randlicu, zamiešal a celkom pokojne odvetil:

„Cože, smrad? Ale netarájte! Keď nemáme obeda a sme utrmácaní, veru variť sa nám nechce a jest musíme. Priateľ mal slaninu a ja si smažím haringa. Ja to veľmi rád; to je môj „lajbšpajz.“ Čo chvíľa je hotový; to ja každý deň, niekedy i dva razy smažím. Horvite, že to smrdí? Ale mne nie; ba keďby ste vedeli, aké je to dobré!“ A už sa približoval s randlicou k pánovi, ktorý nos i ústa zapchával šatkou.

„Pratajte sa mi z očí s vaším haringom, vy eskymáci!“ zkríkol professor.

„To závisí len na chuti,“ odvetil kamarát. „Ja rád smažené haringy; Vy snáď šunku; čo komu chutí.“

„Keď s tým neprestanete, vyhodím Vás von,“ zkríkol opäť pán.

„Ohó!“ ozval som sa teraz ja. „Očuli ste pána kapitána ohľadom kvartiera. Keď sa Vám naša vôňa nepáči, uvarťe nám obed Vy, potom Vám nebudeme kadíť. Ináče ale musíte byť spokojný. Azdaj nechcete, aby sme ešte raz zavolali pána kapitána?“

Miesto odpovedi buchnul dvermi a tam ten. Za pár minút pribehla služka a riekla: „Páni vojaci dajte sem to mäso, uvarím ho a presťahujete sa hen do študentskej izbyce; niet tam teraz nikoho. Prestaňte už len s tým smradom.“

Pravda haring vandroval ihneď do ohňa a my osbierali naše veci a presťahovali sa do prívitej študentskej izby. Keď sme sa náležite ubytovali, bol už aj obed, — vlastne už večera hotová, my sme sa najedli do vôle. Celých 8 dní sme pána nevideli, služka nám dávala všetko, čo sme potrebovali. To sa rozumie, že z rozkazu pána professora a na jeho trovy. —

Oznamy

Učňa s poriadnej rodiny prijme na sadzačstvo tlačiareň J. Malovaný v Holtči.

Upozornenie. Uteni pp. gazdovia, ktorí ešte sa hlásia v potravnom spolku v Skalici Decimálky, váhy sú tam tiež k dostanu.

TELEGRAM!!

Sukne polovlnené po . . . 75-70 kr. a vyše.
 Sukne grisetové vyšívane po 1 zl. 20 kr. a „
 Sukne satenové tlačené modne po 93 kr. a „
 Sukne kanafasové modne po 1 zl. 10 kr. a „
 Sukne atlasové modne . po 1 zl. 5 kr. a vyše.
 Sukne glotové, prádlo biele i delnicke, zástery
 všetkých drnhov, ubrusy, soupravy, plátna, atď.,
 všetko v rozličných farbách a modních vzor-
 koch vyrába a dobiehkom ľavne zasiela:

tkalcovna A. Jelínka v Jimramové.

Vzorky zdarma a franko.

Bratia kresťané! Podporujte malopriemysel!
 a len čistou ručnou prácu:

Inserujte
 v kalendári
 „Nová domová
 Pokladnica.“

Sviece kostolné

všetkých druhov

**voskové a polovoskové
 sviečky**

stolné stearinové a parafinové, hladké
 a krútené biele lebo barevné, ďalej

mydla

ku praniu a voňavé
 (toilettné), všetky

v najlepšej jakosti dodáva naj-
 ľavnejšie

Prvá Královohradecká cis. a
 král. dvornia továreň
 na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
 Hradec Králové, Kral. České.
 Založeno roku 1816.

Pre dôstojné farné úrady úradne zvláštné ľavné ceny!

Solidna veská kresťanská firma.

Moderně zařízené továrny firmy
**První moravská rolnická továrna
 akciová**

na soustředěná hnojiva a lučebniny
v Přerově.

doporučují co nejlépe

**Superfosfát z kostné moučky
 a Superfosfát nerostný**

Za ceny konkurenční a za podmínek nejprí-
 znivějších

Smišená hnojiva k řepě, ječmenu, chmeli,
 atd. Kostní moučku rozloženou, kámit, drasel-
 natou sůl jakož i ostříni druhy hnojiv lze kou-
 piti za ceny najnižší.

Žádáme veškeré zemědělece, aby ve vlastním
 zájmu požádali nás o nabídku, kterouž ochotně
 a co nejrychleji vyřídíme.

Moravské lázně

LUHAČOVICE

docílili roku 1905. návštěvy

3334 osob

hostí lázeňských!

Nádherná lesní příroda.

Lázně minerální, bohaté na přirozenou
 kyselinu uhličitou, ústav vodoléčebný, in-
 halatorium, plovárna a lázně sluneční. —
 Levné ceny.

Osm lékařů, sedm restaurací.

Stanice v místě, též pošta a telegraf.

Prospekty zdarma.

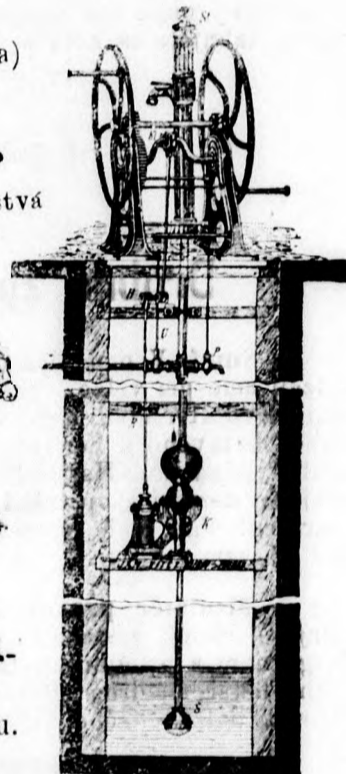
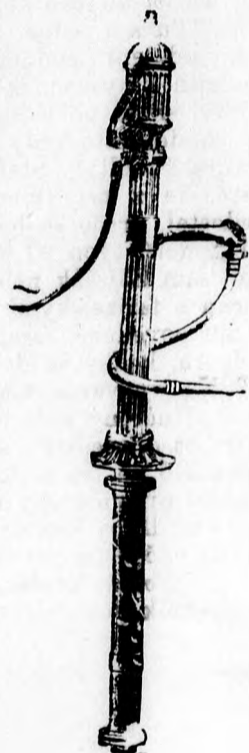
Správa lázní v Luhačovicích.

Továreň na vodovody a pumpy
Jan Vítěz v Přerově (Morava)
 zariaďuje s plnou zárukou najlepšie

pumpy

pre mestá, obce, veľkostatky, villy gazdovstva
 tehelne, továrne, zah-
 rady, mliekárne atd

**Geniíky a
 rady zdarma.**

Spolehlivý zástupci a cestujúci sa príjmu.

Každá sporivá gazdina
 používa

Kolínskej kávovej prísady
 SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docili tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy

TOVARNE
v Kolíne a Prostejove, Morava
 Hlavný zástupca horného uhorska je Jozef Pařízek
 v Uh. Skalici.